



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. februar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mads Møller Langtved
Sagsnr.: 2019-0037-0054
Dok.: 995839

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 31 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (L 95), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. januar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Krarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Mads Møller Langtved

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 31 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (L 95):

”I 1982 i forbindelse med Arne Herløv Petersen-sagen besluttede daværende justitsminister Ole Espersen at give tiltalefrafald af hensyn til ytringsfriheden og definerede ytringsfriheden således: ”Hovedsynspunktet må her være, at det i et frit samfund som det danske, hvor alle ytringer er tilladt med ganske få begrænsninger som følge af særlige lovbestemmelser, normalt vil være overladt til den enkelte borger at vurdere lødigheden af - og den reelle baggrund for - de synspunkter, som føres frem i den offentlige debat. Det er den enkelte samfundsborgers egen dømmekraft og kritiske sans, som her sættes på prøve, og anderledes kan forholdene ikke være i et demokrati, hvis fundament er en fri meningsdannelse” - Er ministeren enig i denne definition og kan denne definition forenes med lovforslaget?”

Svar:

Citatet i spørgsmålet stammer fra Justitsministeriets orientering af offentligheden om Arne Herløv Petersen-sagen fra den 17. april 1982, som bl.a. er optrykt i PET-Kommissionens beretning, bind 13 (bilag 9), side 132-136 og i bilaget til Justitsministeriets besvarelse af 30. april 1982 af spørgsmål nr. 623, jf. Folketingstidende 1981-82 (2. samling), forhandlingerne, spalte 6767.

Det pågældende tekstafsnit i orienteringen har i sin helhed følgende ordlyd (med understregning af de passager, som ikke er gengivet i spørgsmålet):

”Hovedsynspunktet må her være, at det i et frit samfund som det danske, hvor alle ytringer er tilladt med ganske få begrænsninger som følge af særlige lovbestemmelser, normalt vil være overladt til den enkelte borger at vurdere lødigheden af – og den reelle baggrund for – de synspunkter, som føres frem i den offentlige debat. Det er den enkelte samfundsborgers egen dømmekraft og kritiske sans, som her sættes på prøve, og anderledes kan forholdene ikke være i et demokrati, hvis fundament er en fri meningsdannelse. Men dette udelukker ikke, at det kan være på sin plads undertiden at reagere mod særligt grove tilfælde af udefra styret påvirkning af den offentlige debat. En sådan indgriben kan – foruden ved strafferetlige reaktioner overfor enkeltpersoners forbindelse med fremmed efterretningsvæsen – ske ved diplomatiske forholdsregler, ved information til befolkningen omkring de pågældende forhold eller ved en kombination af disse virkemidler.”

Justitsministeriet har inddraget Arne Herløv Petersen-sagen i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, og lovforslaget flugter med det gengivne tekstafsnit fra ministeriets orientering af offentligheden om sagen. Der henvises i den forbindelse til pkt. 3.1.4 og pkt. 3.3.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at det efter omstændighederne kan være en effektiv modforanstaltning mod en igangværende påvirkningsoperation, hvis det offentliggøres til befolkningen, at der pågår en påvirkningsoperation mod Danmark.